

Prepisano Džficanj

Rog. H.T.

SZ. IV

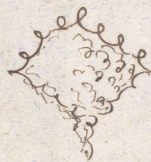
Pezaru

Narodno blago.

—¹² 12. grezek —

— 1869. —

3



v Gorici.



1 X I. Turke pod Dunajem.

^{L'iz Solunskih gor}
Turk vze zbiru silno vojsko,
Kubien ne ve, kam pojde z njo
Pomagaj Bog, pomagaj nam,
Ki ljubí sveti Stefan sam.

5. Vvedel je to en alahten gospod,
Alahten gospoden Spidenvert.
On je na kajnka poskočil,
In je v mesto Dunaj sel.

Le gor le gor svitli cesar!

10. Turk je pod Dunajem lekar.
Svitli cesar je gor skočil

In je vse mesto skup sklical.

Le gor le gor mesto moje!

Var vam dam kljuce moje,

15. Kljuce moje in krono mojo;

Podajte se, ul' branite,

Var grem pa v mesto Line.

Ymetje so se posvetovali

Posvetvali sklenili:

20. Podajmo se! podajmo se!

Le raj damo krono cesarjevo,

Ko damo glavo naso.

Gospoda se je posvetvala,

Posvetvala, sklenila:

25. Podajmo se podajmo se

Se raj damo krono cesarjevo,
 (Kjo damo glavo naso.

Polarji so se posvetovali,
 Posvetovali sklenili:

30 Branimo se, branimo se,
 Se raj damo glavo naso,
 Kjo damo krono cesarjevo.

Prve tope, k so spustili

Na mesta ven, pobil' so Turka an

35 Druge tope, k so spustili ^{part.}

Na mesta ven, pobil' so Turka pol.

Trete tope k so spustili

Na mesta ven, pobil' so Turka vsega.

Na kolena so dol' popadali

Na Boga so zahvalili:

Pomagal's' Bog pomagat nam

Veljubi sveti Stefan sam.

II. Simbiljino proročevanje.

3 Pravijo, da je Simbilja proročevanje
 o današnjem času takole govorila:
 Kedar bodo beli turni in bele ceste,
 in na vsakem kletcetu* malin; kedar
 bodo ko koi popoldan nasle (nekdaj
 boje ni bilo tega) in svete maše se popol,
 dan brale in zelezo po zelezu tekla
 ne bi tela, da bili jezmani mojih
 izvoljev na svetu. ^{iz spave}


* kletcetu = ovinek na vodi, kjer se voda zavije
 † zelezo po zelezu = čelernica.

III. O grofa in od 3. bratov.

1 Ambot so bli trije bratje jen so mejli
 vsak an za ku dnara. Ten pole je dev
 ta staro' brat: Best vem ranga grofa,
 pejno k nemu slusť. Pole so rekli: Toj
 se rejs. Ten pole so ali. To rekli, se jih
 vzamejo za slusť. Ten pole je dev tist
 grof: Nejb ho nu ma kdor se bo ta prvi
 vjeru bo prsť ob svojo premoženje.
 Ten pole je poslal za ~~stari~~ gadenico
 sja' sjať, tist grof, jen pole je prsť
 domov jen je dev: Ti vsjal seniso, in
 pole je dev: etja. Ten patle mu je vka,
 zat, d'rov, de nej gre nazaj po brat.
 Ten pole je hu jesen je reku: Kaku
 kam tu stura, jen pole je prsť ob svojo
 p' za ku dnara. Kdej je sev ta srednji
 je stura glik taku. Ten pole ta kje
 mladjiša, k poslal seniso sjať je dena
 na knpre. Ten pole, kad mu je uni
 reku, de nej prinese nazaj, je hitro sev
 in je prsedu vse nazaj. Ten pole mu
 je dav anih dvojst krov co past. Pol
 je prsu an kepa jen je reku: Ti fant
 predu' krave. Ten pole je dev: Sa na
 smejn so gospodarjere. Ten pole je
 dev: Nejb ho nu, ma sam ta malo puma,
 gajte mi na drev dent. Ten patle kar
 je vodgnol ~~bi~~ vodgnov tist kepa proc

je tek' domov. Gospodar krave so šle
v nebesa; nej pogledajo čana je na
drevi vstala. Pole je dev: (Kej so kej
jezni. Oni je rek' uni. Ten pole mu
je dar anih 30 presicev za past. Te
posiv an kepc je rek: Ti fant pre,
daš presice. Ten pole je dev: Ta na
smejm so vod gospodarje. Ten pole je
dev: Samo trejm repe proi odrejem
Pole kar je tist kepc presice proi
od gnar je zatakun tiste repe v
zemljo jez pole je tek domov je kriov.
Gospodar presiri so eli v paketj peku;
trejm je se repe vidt. Pole uni je
potegun jez je padu v enak. Ten
pole je dev: graf: Kej so kej jezni? Še
je dev graf: et nei re, Pole je dev graf:
Kdej miri narest moj grad, de se bo
na šterih voglih svetju. Ten pole
graf je mislu, de bo k luči prazgov.
Ten potle ga je na vseh šterih
kerajih razgov. Ten pole je dev: Kej
so kej jezni? Ten zdej je rek ta
graf: Kej na lom jezen k's mi
grad razgov. Ten pole je v dubu nje,
govei premoženje ose. Kdej nej
vee. — Hydrovina

IV. Lokalne pripovedke.

- 1) Na Nanosu blizo svetega Miklavža
cerkvice je štirivoglata skala. Okolj
te skale so štirje hrastii. Voter pravi,
vijo, leži en kralj v treh trugah, ki so
ga v vojski sbili. Prva truga je železna
druga je srebrna in tretja je steklena.
Vise se prikaže en enu pes, ki kralja
varje, voh tiste skale in ne puoti no,
benga blizo. —
- 2) Pod Nanosom je druga skala, "Noctova
tabla", je pravijo. Tam je imel neki
štol Noe svojo barko privezano. God
je en zlat "renk", ali nobeden ne more
do njega. 
še Valvazor ga omenja, ali pravi, da
je železen. (opomba št. 3.)
- ### V. Penitovanska.
- Ono glikangjo sem storil,
Ktero bom prav zvesto ljubil
Ono ljubico sem si zbral
Ktero mi je sam Jezus dal.
Okol sem vieraj cel dan hodil
So vesela pošto nosil
Zani pa pojdete z menoj,
V leto cerkev zegnano.

Sam kej bomo pri svet' naši

On pri celi "andoh't" naši

Lenin bo za kon prejel

Kter'ga bo sam Bog nosil.

Gospod fajmošter so djali

Deb'no rinke premen'vali

Rinčise in prsence (perstane)

On tud' najno vrčise.

Zdaj bomo slovo jemali

B' mo nevesto od peljali

Od sveta matere

On ad sestre cartane.

Čika, ki ste me zredili

Mamca, ki ste me zučili

Oh zdaj pojdem proč od Vas

Ko deb' ne bla nikoli pri Vas.

Pili bomo zdaj zdravice

Na zdravlje naše novice.

Le pino ga vsak en glas

De bo Bexus naš tovarš.

Tu vesela kompanija

De Bexus in Marija

Die sin in sveta' dah

Tri prošne en sam Bog

- Kapisal v Spava 15/10 1868 pa nli. domaća,
oblika kave, da je z Goris'kega. -

II. Zastavice.

- 1) Tar vem za eno njivo groha, ki le
po noči svete? - zvezde -
- 2) Le ni mesec staro, ze vsim glavno zme-
sar. - novo vino, mošt. -
- 3) Pol kosmat pol gol pride vsaki žen,
ski prav, kaj je to?
- Metlica skomur ženke pasoto omivojo.
4. Kaj dela lue na mixi?
- Seno -
5. (Paljiva) Ipi in gleda to je zajec, kaj
je to?
Masikdo si nad tem glavno vbija in ne
vgane, dasiravno se mu pove, da je to
"zajec". - Iz Spave.

III. Prerabljica.

(Iz Ajdovšine).

An vaje je jemu tri sine in je vsak mu
od dal svojo doto in so sli po svejti.
Ten pole, k so prošli ke deli, deli
pa' nem pralji so nejdi ano globoko
jamo. Ktej so se zareli prepizati. De
kdo bo sev ta prvi notr, Ten pole je
rek' ta mali nej bo nu bom sev jest
notr. Ten pole je rek' ta mali kaj
bom nu bom sev jest notr. Ten so ga
kalali dol in kor pride dol, je bla
tema okoli njega, je zagledan ane

zlate vrata. Pole je odprla tiste vrata, je
 šel noter je nejdru ano leppo punčka. Kdaj
 tista punčka je rekla: Oh pu kej s prou
 noter v to jamo, moj gospodar bo prou
 domov jen te bo ubol, k je tok moien. Sej
 meš se na bajne, kader bo ukarov, de
 nej mu dam te moine vode pet, mu bom
 dala pej ta svoh. Pole se je vstrašil
 tist fant, k je prou gospodar domov,
 k je lu tok dolg. Pole je rek tist gospo-
 dar, de po kej de je prou noter v jamo
 de č se je prou toli. Pole je rek ta,
 de ja. Ta dolg je poklicov zdej svoja
 dekla, de nej mu da vode pet, pej ta
 dekla je se vej dla de kasno de misli,
 de ta moine. Pole namest, deb mu dala
 ta moine vode, mu je dala ta svoh in
 fanti ta moine. Kdaj sta se imejla
 tako zasent toli. In preden je ta
 za kove primu, ga je se fant po glavi
 počil, de se je prez na tla zoranu.

Pole je rekla una: Green si ti in
 jest in mu je dala an zlat varh
 in mu je rekla, de nej gre ke, da ta
 druzik vrat. In pole on gre naprej
 in opre ta druzge vrata in nejdru ano
 druzgo punco notre, in ta ga glih
 taku poprave, de po kej de je prou.

Kdaj ji po kase tist varh (oreh) in je reč;
 de ga je nje sestra pusjala. Ten pole
 rese glih taku, ko una, de bo prou gos-
 podar in de ga bo ubol. Pole kader
 pride gospodar domov mu reč, de č se
 je prou toli in jim. Ta je rek, de ja.
 Kdaj v kase gospodar dekli, de nej mu
 da vode. Pole mu je dala ta svoh vode
 fanti pej ta moine. Kdaj v digno fant
 polenu, ga vdari tud tega in ga ubije.
 Punca je bla vesela in mu je dala an
 srebrn varh. Potle ga pošlje naprej, do
 ta tretje sestre. Kdaj pride notre ga
 nazaj poprave, de pu kej je prou in
 je pokaze tist srebrn varh. Kdaj pri-
 de gospodar domov in ga poprave, se
 se je prou toli. Pole mu odgovori:
 de ja. In sta se začela in ga je
 spejt v bod. Ten pole mu je dala
 ta an kufren varh, jen so se vse
 sestre abrale jen so začeli robo vkup
 spravljat, jen so jo znesli, ke do
 tiste luknje za jet von. Ten pole
 je šla ta nar lepo sestra na strok
 jen so porvonili, de so jo gor povlek-
 li. Kader pride gor na voh jo prime
 ta nar starši brat, de bo za njegovo

ljubo. Pole spetijo naraj ta stek dol
 in so kalali se ta drugo sestro. Pole
 kar pride gor jo prime ta srednji
 brat, de bo njegovo ljubo. Pole spetijo
 spetijo naraj stek dol, jer ta mlajši
 nalozil dost robe gor jer kar privleceja
 gor so se razveselili vsi, k je blo tolk
 robe. Ben pole reče ta starši sestra
 de je se dost robe, de nej dajo li se
 stek dol. Pole nalozil spejt dost
 blaga srebrnine in alutenine jer se
 ta mlajši sestra se vsede na vrb in
 so vse v kap gor kalali. Ben pole
 je p sam ta mlajši brat notr ostav?
 Ben so se gor pomen'li, de ga bodo
 notr pestili, jer de h' do roba razde,
 h' lili. Ben pole so vzeli blagu in
 so g' ili naprej. Ta v bogi fant je zdej
 jakat, de kdaj h' do stek notr spetijo,
 li, de bo sed ven pej ga nej slo
 bet. H' dej se je zaxel zaxer jakat,
 kar poleti an teč jer ga sprave?
 Fant zakaj se joses? H' kej se na
 bom jakat, bratej so ili naprej, so
 vzeli blagu, mene so pej notr pale,
 tili. Ben mu reče ta tick; Ti vi,
 dis tam tisto noho, vzem' jo v naroc'
 je jer vsed se name. Ben mi bo'

dajev jest, de na bom opejod po poti
 ma gledi, de ti na pomajnika mesa ce
 ne bo moqu sam svojga dat. Ben pole
 mu je pomajnikale mesu jer je sam
 sebi an kos stegna odrejkov; jer mu
 je dav jest. Ben ce sta bla po konci kar
 konci, kar mu pomajnika se en kosick
 ea an pozirk. H' dej si odreje an prot,
 in mu da jest. H' zdej sta bla na vrb
 Ta teč je vse meso s sebe vognu tist
 steganu njegovu in porot, in pole mu
 je portaknu jer je bio zrod.
 Ben zdej si gre jeskat kar mu dejlu, jer
 pride v anu velika mejstu. Ben go
 h an mu kovaci, kjer so kovali notre. Ta
 kovaci ga paprase, de kej de jere. Mu
 reče de an dejlu. Ben pole mu reče
 ta kovaci ce ce po njemu ostat. Ta je
 rek, de ostane, sam ce mu da dobr
 lon. Pole drug dan zaxer dejlat. Ben kje
 dejlad pride ana lejpa punca skacat
 de nej narvijo an alat dnev. Ben ta
 najster nej vejdu kej h' zaxel zaxer. Ben
 pole ta fant mu reče de nej mu trejba
 nea skrbt, de ga ho in naradu. Ben
 potle gospodar mu reče: nu ce prev
 kar zasluzis bo vse traje. Potle zaxer
 kar so shi se vsi spat, gre ta fant
 na vrb in dene ta zlat varh v zemjo.

Drug dan poj, kar gospodar vrtane ga gre poprasit, če je že naradu. Potle reče gospodarji pogledite ke na vrt. Ten k' gospodar pogleda, zanglede tist' elat drev jen mu reče: Ti si že bodak. Ledej pride tista punca jen poprase za plač, čila čilu, kolk de bo kaštal koštaw.

Potle gospodar je reku, de je delove naradu, de nej on posej. Pole, kar tega delovca poprase za plačilu, kolk de bo ji reče, de 600 goldinarju. On pole mu plače jen ta shrani vesaw ta d'nar. Ten drug dan pride na druga punca, deb ji naredi so srebrno hišo de ho re' dobrou plačilu. Potle ta gospodar poklic vadjje tega delovca de naj naredi to srebrno hišo. Ta' delove reče je se prav, jenu potle kar so šli spat dne ta srebrn vark notre v zemljo. Ten drug dan ga poprase gospodar, če je že naradu.

Ten mu reče, de nej pogleda kje na vrt. Gospodarji se d' je to indno zdela k je vidu tam tisto hišo jen reče: Ledej sem pej vesel, k jimam toki dobrega delavca, de za vsaku delu prime. Ten pole gre gledat ke na vrt in mu reče, de nej ga naradi tud' njega.

Potle ta delove mu reče, de ga na more na vart, k nejma ta' ga orodje. Jen pole pri pride tista punca po hišo, poprase, de kolko bo koštala. Potle ta reče, de petito goldinarju. Ledej shrani ta d'nar. Ten pride an dan ana punca, deb ji ano kufreno sterna naredili. Ten potle ta vsadi tist' vark notre v zemljo, jen drug dan je bla sterna. Ten potle pride tista punca, če je že narjana. Ten potle poprase, de kolk de košta jen ta reče, de stiersto goldinarju. Ten potle ta mu plaču jen shrani tiste d'narje. Ledej gre danov po sestre in kar pride ~~to~~ kje reče: ta je tisti k nas je stiste jame, rešiv! Ten so sklenile, de bodo šle ponj. Ten potle so povedale tud' njegovim bratom. Ten potle so p'šli vkop, so imejli ano veliko južno jen so se sprijaznili in so dali se meni ano kost, de sem glodar. Ledej je konc.

4 vraku VIII Prate.

- I. Če se ogenj krega, ho prepri v hiši.
- II. Ako greš na voith vernih duš dan ali na kak drug sopraznik v gozd, se ti gotovo neoreva pripeti.
- III. Koder se s'kof vozi, so ljudje vbozi.

IV. Če se h nevihtu pripravlj'a je treba stole prebrniti in se žegnano oči oljko pokaditi.

V. Če nima krava mleka je treba klev in kravo z obrtami (opajkami) pokaditi.

VI. De ti sopranica ne škodje ako jo svečaš, moraš jo v nic udaveti.

VII. Če na pust zelo ne plesejo ni repe.
 → Prvih šest iz Sadrage, posledna iz Čepovca.

IX. Trije škofje.

Kmenjo se trije možje

Trije škofje

Kter bo vzdignil sveto kri.

Vzdignil jo bo ljubljanski škof.

Naproti pridejo

Z eno veliko procesijo

Z eno majhno andohitjo.

Ta sveta kri spregovori:

Ta ni moj ta pravi stan.

Ker ga ni zvolil Jezus sam.

Kmenjo se trije možje

Trije škofje,

Kter' bo vzdignil sveto kri.

Vzdignil jo bo dunajski škof

Naproti pridejo

Z eno veliko procesijo

Z eno majhno andohitjo

On vta z sveta kri

Spregovori:

Ta ni moj ta pravi stan,

Ker ga ni zvolil Jezus sam.

Kmenjo se se trije možje

Trije škofje

Kter bo vzdignil sveto kri

Vzdignil jo bo Radoljski škof

Naproti pridejo

Z eno majhno procesijo

Z eno veliko andohitjo.

On sveta kri

Spregovori:

Ta je moj ta pravi stan.

Ker ga je zvolil Jezus sam.

X. Narodne igre*

1. Platno merit.

Če se je tako, (kedar platno merijo se spravi več otrok v kup, in se postavi vijo prejk' kašnega zida, po vrsti in držijo serenji. Čedj eden je deklica, eden je pej gospodar. Ta dva stojista pred vrsto, tat pej za oglam čepi. Čedj gre

* Te igre sem tako zapisal kakor mi je pas. in ni more karal.

gospodar an malo v stran, pravijo
 de gre v cerkev. Pred pa se zmira s
 bratcem (to je s palanco) platno. Potle pri-
 de tat in brž ed enega ukrade in tuc
 za ogelj z njim. Zdej pride gospodar
 platno merit. Klader vidi, de platno
 majo ka, pravi: Deklica, deklica
 kam si deniš platno defla, prej ga
 je blo 16 vatlav zdej ga je samo 15. Pole
 reče deklica: Oh petelinčki sem nove
 klavice naredila, je sed v gred si je vse
 klavice narogal. Pole reče: re prav.
 Zdej gre v cerkev pride nazaj in
 gre brž merit. Pole miri in kar od-
 miri: Deklica, deklica kam si deniš
 platno, prej prej ga je blo 15 zdej
 ga samo 12 vatlav. Petelin je sed po-
 tonje si je vsa sukajisa narogal,
 in sem mu mogla novo naredit. Te
 prav in gre tretji v cerkev. In pole
 gre or s cerkve platno merit. In spejt
 pravi: Deklica, deklica, kam si deniš
 platno. Tat je prisel in ga je tri
 braci ukrad. Pole začnego tuc deklica
 tat in gospodar za njimi. Pole kar vlo-
 nijo deklica in tati, jih peljejo kje, kje
 na platen ali in denejo jim klabuk
 na glavo in ga priserejo z eno pal'co,

tako, de deli odleti. Pravijo, de so jim
 glave odsekali.

2. Hajčekat.

Otroci se spravijo in naredijo velik kolo,
 kar in se držijo z rokami, eden eden
 je pa na sredi. Zdej vpraše tist,
 k'je notr na sredi otroke po vosti.
 Vi ali ste vidli moj'ga zajca, k'je
 na vosti bres krice pojedel. Pole re-
 če: sem ga videl ja. Pole: (Kaj ste
 mu storil z forcio kjuko sem mu v
 zadnjio potisionil. Zdej gre do ta
 drugega in ga vpraše: Vi ali ste
 videl mojega zajčeka, k'ni je na
 vosti vse ~~nar~~ murvice porobal? Sem
 ga videl ja. ~~Kaj~~ ste mu pa storili?
 Rep sem mu odsekali. Kaj ste imet
 zato? En kotel strukljev in pa z
 nepi peseni. Zdej gre do ta tretjega
 ga spejt vpraše: in ta mu odgovor-
 ri in tako naprej, de pride do konca.
 Zdej vpraše pa se zajček na sredi:
 Kam sem pa iti? Psi mu odgovor-
 nijo: Pejte kje po svejti. Pole se točno
 poprimejo z rokami. Hajček se pej zdej
 zaleti tako, de vosta preterže. Pole

teva ven. Dvej tercijs vasi za njim in
tisti, ki ga prvi ~~stori~~ vloví, gre
na sredo za rajčka.

3. Armado vozit

Dvej se spravi strdno dost otrok v klap.
Pole dva se primeta primeta za
roke in jih držišta gor visoko, de
nardišta ku an must. Tistih
dveh je eden kus eden cesar. Dvej
se spravijo otroci v vrsto eden za
drugim in si denejo roke na ramo.
Pole tisti k je ta prvi, k vozi, ~~vpraša~~
vpraša: Če kej toden vaš must
Oklo kamen in klast. Kolko pan
dams, de gre naša armada skozi
Dva hleba in ta zadnjega. (fanta
ki ji v vrsti) Dvej gre vsa armada
skozi in kar do ta zadnjega pridejo
vrzejo roke dol, de ga vlovijo in ga
vprašajo: Cigar si? (Kar je rec,
ali resarjev ali kusov. Pole grejo
okoli in ta prvi glih taku vpraša
ku prejd. Spejt vlovijo ta zadnjega
zadnjega. In pole grejo tolkrat ~~okoli~~
okoli, de jih vse polovijo. (Kar pride
vrsta do ta zadnjega, more desetkrat
te sem za in kje. Pole kar je ta deset
bat skozi, ga vlovijo in ga vprašajo,

Cigar cigar je, al resarjev al kusov.

Dvej ponesejo an kove in se vstopijo
vsak na an kraj, resarjeri na eden,
kusovi na drugo in se renjajo. In
kdar kolj popesti rahlo, al de pade
je ne sme več print. In kdar
umaga tist' v dobi kove, pravijo, de
je bandero.

4. Kljukca

Narprej nardijs an trnov dreve, de imet
več odrasovk, ga vspicijo zdolej,
mu odrejsejo lebat na treh krajih
in raznamvajo, ta dolenje je pekcl,
ta srednji del vice in na vrhi so re,
besa. Dvej nardijs 2 koprolie. Pole
nardijs tolko kljukca, kolkor jih igra
in obesijo vsak svojo kljukca na dve
odrasovki na vrhi v nebesih. Sen pole
zdolejima eden ano sibco in stisto
sibco zaine tole zdolej po tistem
drevci, in tista kljukca k pade
blisej dreveca, tista pravijo, de v
pekli gori, tista peji, k nar dlj pan,
de, pravijo, de je v nebesih. In tisti
igaver je ta kljukca, meš koprolie.
Dvej nej več
Lapis al St. Vidu pri Spavi dne
5. Oktobra 1868.

1 XI. Mlada romarica.

1. Uj romarji se zbirajo
 K mater božji na jezero
 Uj za bronjo ^{na} pravičajo
^{ki za bronjo in pravičajo.}
 Si bogati za pšenico
 5. Si obogi pa ječmenovo.
 V barico posedajo
 Barica se se potoniti.
 Pomagaj Bog Vi Marija
 Mati božja na jezeru.
 10. Kložimo romarji po krajcerji
 Okupimo Mariji novi plajs!
 Kložili so po krajcerji
 Okupili so Mariji novi plajs.
 V barico posedajo
 15. Barica se se potoniti.
 Pomagaj Bog Vi Marija
 Mati božja na jezeru.
 Kložimo romarji po zeksarji
 Okupimo Mariji novi zvon.
 20. Kložili so po zeksarji
 Okupili so Mariji novi zvon.
 V barico posedajo,
 Barica se se potoniti.
 25. Pomagaj Bog Vi Marija,

- Mati božja na jezeru.
 Kložimo romarji po tolarji
 Okupimo Mariji kelih zlat!
 Kložili so po tolarji
 30. Okupili so Mariji kelih zlat.
 V barico posedajo
 Barica se se potoniti.
 Pomagaj Bog Vi Marija
 Mati božja na jezeru.
 35. I. kaj mlada dikla govori,
 I. kaj mlada dikla govori:
 Ga sem naj mlajša romarica
 Ja sem največi grešnica.
 Primate me za belo roko
 40. Prsite me v globoko vodo.
 Plušila sem duhovnega
 In sem se z njim pregrešila.
 Prijeli so jo za belo roko
 Prgli so jo v globoko vodo.
 45. Poda se zdaji rozeplati
 Za njo zvepljen ogenj gori
 Barica po vod je plavala
 Barica po vod je plavala
 Pomagaj Bog Vi Marija
 50. Mati božja na jezeru. - In Solminski

XII. Nar. pregovori in reki.

Be ajda vrodi, se hriba vdobi! (Stran)
 — Male merce goste merce boljji
 ko velike pa redke. — Kasa do praga,
 močnik iz praga, polenta pa v goru
 in z goroda (pomen: Kasa ni tolikanj
 tečna jed, močnik je vse bolj, polenta
 pa najbolj.) — Bog je grom pred vstani
 vil ko koro. — Kdor sluzi je
 do gola v luzi. — Be se nič ne
 govori, tudi nič slisati ni. — Tma
 več v smeteh ko oni v premoženji.
 — Tako je bil pijan, da je rekel
 mački: Vi. — Na lasten vrt
 kamje meče. — Kdor ne vboja,
 oja tepe nadloga. — Bog je vrtuar,
 vil najpred sebi z brado. — Svet
 Luka perje dol smuka. — Best
 gospod, ti gospod, kdo bo pa kera,
 ve pasel. — Ne treba gibaj. — Ojja
 ima uha in polje oči. — Kako se je
 bilo obteklo? — Padlje plača duk.
 — Če ordinar, ko tobak. — Si tak
 ko voda. — Se bo pajenjalo (du wind
 davon ablassen). Tako oja strah ko pesa
 oram. — 52 Spare. —

+ XIII. Travljica

— 52 Spare —
 An kart je ser eden po sviet. I ko pora,
 de se an malo od vasi, vdobi adnega
 poba, k je imed tri klate jabiice. Potle
 mo je rek: It m' das mene? Potle an
 mo je dav. An pa mo je rek, kar
 prid, k kajonem' zdeni' preriere' eno
 jabi'ce, prejne. An je pa prej pre,
 rezor' no jabko ka j' bio zenj. Hitro
 k preriere' pride ven na reica, tko
 liepa! in oja je prosala: It imas
 vode? On pa ni med nei za dat, kar
 hitro je umrla. Od zalost se je zavsew
 jo kat. Ktej gre daj daj naprej pa
 spejt je bio zenja. Nazaj preriere'
 preriere' drugo jabko. Ktaj pa je
 prosla se levi reica ven an tud' ta
 oja je prosala: It imas vode? On
 pa pogledu o kol' n' o kol', pa nei
 vode n' blo n' kodur. Tud' ta je umrla.
 Ktej pa je sklien, de me preriere'
 trece jabke dokler ne pride k
 zdeni. An gre daj daj naprej, de
 se komaj kod. Le od delic' vod'
 voda k teie sem po pot. O kako se
 zaveseli zdaj, k je zagledor vodo! Uej,

kdar pride k zdenc vzame jabko ven,
ga premere z britooljo čez sriedo, an
je prošla se lesa čerca ven an ga je
prásala: et inas kaj voder? On pa
da hitro vodo, ka je biv že prej na
pravu. Kdaj pa tista čerca, koker,
dčbla s spanje vstala, pogleda an
pregovori njekaj, pa ni zastop, ki č
reč! Tko je bla liepa an kar pred
oimi je rastla. Kdaj pa je zagledo
na veliko miesto an ga je zaielo
skrbiet čje v dob' obleko za čerco, kje
niše miela. Kdaj je pa skrin tisto
čerco gor na lipo, kje po dolnjim
kraj pati rastla an je šev v miesto.
Ka njim pa pride na igajnarca kje
miela tud'no strogano čerco. Kdaj pa,
kadar zagleda tisto čerco gore na
lipi, brz neše tisto gor an vzame tisto
dol. Se nor pa, kadar je zagledo
tisto strogano čerco gore se je vstraš
de, kadi kadi se tko spremenila, šole
use adna gre gor po tisto čerco je prnes'
dol an jo preobličie v tisto obličie,
k je biv prnes saba z miesta. Kdaj ni
šev tko vesel po pat, kje imev vane
čerco. Kdaj mu pride na prst na st

strogana čerca in ga poprása: Kdaj
tuo, des tko žalosten? On pa reče: et
ka t' bom pravu, k na morš pomagat.
Pa tud' škodvala t' na bom reč. On je
pa pomojev z glavo an je rek: Najho
sati' paviem. It pa je začeo prav' tko
n' tko je. Šo! — tle tom na tisti lipi
sem imev na tko liepo čerco, pa m' jo je
niekaj neslo. An na miesto tiste m'
je tega vruga gor prneslo. Lohni
s' jo vidla čje. Ni zdavni, kar je šla
gor po ti steg' na strogana čerca z ro liepo
čerco pa je šla tko hitro ko vietar, da
se od čerce obraza nisem mogla videt
ne. An čas sem gledala za njo, pa ki
sem viedla ki je an pa kom jo nes'.
Pa z dielo safm' je da ta čerca ni od
nje pa ki sem teta? Pla sem tko
naprej, dokert nisem srečala tebe.
A mene se mi zdi, da je prov co v pravi
ca, kar je tko hitro šla. Pa le mui'
t' bom pa ist pomagala. Na to bo
lotco pa varš' da jo na zgubiš. Ona
ima to muš, da se vstav, ne more
obeden čerco an pa kamor mišliš
it' reč kar na tla jo vze, an gleda
koder pade, de pods' za njo an de jo
ne zgubiš spred oči. Na! se to pero

ko kooje, 'n pa to skleno. ^{Pa} tpa pa, vien, za res je to. Kar prid^o do kaj^o vrat, de jih na bo^o mogu odpriet, velen to skleno z volj^o in, pomoč pero v^o njemo 'n pa pomaz^o kljercavn^o. Bos^o vida, ka^o ko se hitro odpri. Lepo je zahval' za to riec, k^o mo je dala. Pa ga je pa njekaj poducila, de na smie po noi hodit, kar b' lohno agubio boloto, k^o se na vid. Pa to pa, ko se zmra^o vzem^o boloto an denijo v arzet. In tej pric mo zapadi boloto pred njim po tlich, 'n mu riec: Koder pade, vserod pad' za njo. Reso je letu pabe, ~~da~~ dokert se ni vstavla, se le te trici dar pred njekim gradam, kje bivo lepa pabielen. Pokolj 'n skolj je bivo vasak zid, tko de ni mogu, n' kadar notr ko skor te zelozne zelozne vrata. ^{Pa} de j je skusav odpriet pa ni mogu. ^{Pa} de j je vbelj trid^o prjio kljaka 'n je belj potisnu dal, deb odprov. Pa vseglj se mo ni telo odpriet. ^{Pa} de, belo je gledu, kad' pade notr pa hitro se je zmisl^o, de mu je dala tista zem skleno pero 'n pa volje, de pomaz^o vsake vrata, k^o mo se ne bodo tiele odpriet. ^{Pa} de j vzame vse troj^o z vrata

'n ko deb vstriel zlete vrata v kot. In zdej zpop stop' notr nasprot par^o mo pride na zena, k' obedne besede ne spre govori, 'n pa le gleda ga. Ni viedu a b' su naprej al' b' njo prosu, se vie za kasno zeno, de ima kaj^ono liepo riec. ^{Pa} de j je paprasa. ^{Pa} de j je imielu tko liepo riec, ^{Pa} de j je vse gledlo. Pa je sla naprej v nje grad. ^{Pa} de deb bliskno se obrne, vzame bo loto z arzeta an jo vze na tla. Bolot^o za je kar tekla, an pa za njo. ^{Pa} de dost zasa je hod' pa ni vidu nei, ne hise ne obednega clovicka. ^{Pa} de je bu se lacen sabo ni manei an ni mogu se naprej ne nazaj. ^{Pa} de kar pride gor na 'n bresc, 'n poglieda tje pred sabo. Tom delec zaglieda na majhno pa liepo hiso. An mo se je zdielo, kad' deblla mies kaj^onega liepega polja. ^{Pa} de j je z ratu vesio, n je sev belj nadglo ko prj, zato deb' v^o dobiv kaj za ijest. Pa vbelj k prihaja k hise veme se mo zdi. ^{Pa} de j je pr^o tie se bliz' an je vid', de je velik grad, an se levo ko te von an pa okolj 'n skolj je bivo liep vrt. ^{Pa} de j je sev vrata isk^ot, de kodi t^o b' sev

notrka. Kar pride okoli 'n okoli, zagleda
tako dve lip' an mico tiste ne, tko liepe
srebrne vrata. Te ad vrat je stala na
liepa vratarica pa s' ni nič zmenila
zanj, de lih je hod tje in sem 'n sem, de
mo bla od prla najni se pogledala ga
ni. Tle tom ga je začel skrbeti, de ije
s' odob' ijest, ka je biv se lačen, an pa
ni zrad od priet. Pa nom kart se je
amisló, de ima se tiste volje an pa pr
po sieb'. Vzame skleno z arzetu 'n
pomaxe z voljem klicavnico, k mo se pa
hitro odpre. Tdej stnup notrka, popr
sa diklo, tisto vratarico a je vidla
kajno z' gajmarco, de b' miela z n' čica
po sebe. Ona reie: Tena je se gore
v grad pa njema tiste čice po sebe,
ka jo je vživ nje mož se, de jo bo imeo
za lastn' hčer. Odpeljo jo je na liepen
voz domo na slat grad. Tdej jo poprosi,
de nje mo da an malo ijest. Lekar
ponese na skličo bielega moč' n ka.
Vzame sklen skleno z arzetu. (Kedar
snie te nočnik, se lepo zahval' n jo
popros, de nje mo povie kod je tist slat
grad, a je delci ad to. Tdaj ga pogle,
da gore 'n dol an ga prasa, a je lohn
njega čica po tist k prasa. On čice
prav' vse ad kraju 'n na zadnje jo pred
de b' mo pomagala rešit' jo. Če lih bo

tex ka rešit' jo, pa vselih t' bom pomagala,
la, kar bom mogla. Se no de s' biv prej
pró ti, ka s' bio vč veljav. O, zdej se je
amisló, ki mo je žena popov' dvala. Pomig
ne vrataric, de nej gre z' njim, n pa za
peta vrata, deneta bolotco spried, pred
tiste vrata 'n pa gresta. Bres skobi
sta bla, ka sta viedla duona ven. Tle
čaine prasať te pobc to, de hi zadnje
vo ti ljudje an pa kakuo je pršla
vona hujem. Vis no, je pravla ta dik
te čene so vse rospance, hodjo po vriet
an ijer zagledajo kajnega liepega
otroka. Ga leporde an ga nič rospat
mo vse povedi kar znajo samo to ne'
kakuo se riešó ad njih. Čato se pa
lepo zahval' n zahvalim, de me apeljú z
grada, ka zdej hvala Bogu sem riešan.
Potle čaine ka ko so jo vjeli. Tam na
pol' sem pasla an je lih ta žena
pršla, me je vjela an peljala v tar
grad, ka niesen bla se 35 liet ven
z' njega. Čato pa bom skrbila, de
riesma tud tvoja čica. O, zdej pa le
tiho bodima, vido tom le slat grad,
t' tist je tvoja čica. Tdej te pa navad'
kakuo jo riesma. Posluš! O jest poden
v grad 'n povrem gospod' de nje gre

lebrz v naš srebrn grad, de ga kluc
naše gospodinje, ka l'nada govorila
z njim. Ti pa na te uvijs kožo, ka
dar zagleds gospoda, pokri se lekar
de t na bovidu. Itn pa glied, dobro glied,
di, kada pridem z grada s čerco, de z
nama skod skois an de vrcs tiste
uvis kožo na stero ad zad, pa se ni
trielba ogledat. Ce s'oglednes smo
zgnubljen, zaki viedvi, de ta koža ima
tajšno množ, de nas najni ne zaslede
ne. Te pobe je zdej gleda an gleda, de
kdi pride gospod, de ko ga zagleda
vrcs tiste uvis kožo naše. Lekar
zaskrip vrbuje vrata an pride velk
orok kasmat mož ven. Prez počene
pobe dol an vrcs uvis kožo naše. Itn
ni ga vidu mož. (Kmal zaskriplje)
adruge vrata, an zdej vid tioto liepo
čerco, ka jo je bio dev na lipo, nasktere
mu je bla ukradena. Kodel' striela
vdavla sterc naprot an vrcs uvis ko
žo na stero ad zad. Itn vsi trije grede
zdej brea se ogledat naprej, pa po ni
druxi staz. Itn tko so se bli riesili.
Zdej, kader mož covprnik, do srebrnega
grada pride z zagleda svojo čeno
po vratih, ka ni mogla ven. Itmž
je gledav, ki pomen to, de nje gona

čena k je tajšna covparnica ne more ven
Petnop se pred vrata, an se začne ogli,
dat, de čje je tajšen liek, de zapira
njegov čen' pat. (Kar zagleda na sriede
triste boloto; lekar jo vdar s palico
de kar adleti, an je tekla s pobem koder
je sta sev an ga je dotekla hmal. Potk
mož an čena sta šla v slat grad naxaj
an niesta vobila več čerco sjer sta jo
bla pustila. Pserod sta jo zaxila iskāt
po vsih kotih pa neč niesta mogla vobit.
Ka njetki dni gre čena po tist stez' an
bliz grada zagleda no staro kožo gre te
bliz nje in jo spozna, de je njena, ka jo
je bla vratarica vzela, de se je lečila.

XV. Od kobilce an pa od pobia.

An kart je hod' Desetnik (Deseti brat) po sviet.
(ko je pros k'ni hiš k je bla na čena na paro,
dar, se je vatar zunan an ni to jetit notr. Zdej
pride gospodar ven in ga poroče: (Kuj tko
de na gre v hišo, in pa reč, de se strop zdej
notr v hišo porodi čena in tist otrok ne bo
vrcen. Zato, k te minuti so slabi, v tej ur
jih je samo 10 dobrih; glih zdej je eden. Zan čas
spejt je reku, de je eden. On tko je stev: eden
dva tri minute slabi, pa spet ednega do,
brega, an kar je rek' slab minut ta krt je po
rodila čena. Čaloosten je biv mož zdej, k
je zviedu, de se je neorčinega minuta
njega sin rodio. Čitej poklice desetnik ka
notr v hišo mo napravi večerjo k se tice; in

po večerji ga lepo pros', de nje mo povie, ce more in smie, kako bi ries sira od nes, reie. To je lohno je rek deset, brat n' za, ne prav t' prvo, de kajona nesrelica, ga bo zadela, potle povie, kako ga morjo varvat, de ga ne pušte s hiše nikolj do desetega lieta, de more bit skor kdo pr'ajen njeno, de ga ni trieba nikolj samega pustit. Drugo jutro se zahval' za večerjo n' kar so mo postregli an gre napre. Skoz je biv do pot njemo, ni kamor ga niso pustil' s hiše n' tko je prošo, de je biv star' g' liet n' pov' Mist'ni li so, de zdej, de je t' kaj pameten, de na pode ven. Lidej niso t' kaj varovali ga. Sta dan mo reie mati, de nje bo doma de nje padtika ogenj, de gre na palpe an da pride hnal' nazaj. Pies Pies rex pov' are se mat vone nazaj pa ni vidla več sira n' ko, dar doma. Litro gre nazaj an povie, de Blaj' zca ni več, de nje ga gre do iskat. Lidej je šla cela družina na vse kraje. Dolgo so ga iskali, nazadnje so se ornili nazaj, ka ga tu blo n' kodar neč. Vsak je mislo, de nje vie, se je konč' vzev. An čas so bli žalostni pa potle se je vse pozabilo. - (Ozdej pride od njega napre) - Lidej, kadar je šla mat' proi je pogliedav' Blaj' zca a je se do okolj hiše, n' kar je vid' de ni obednega nič kar je su sam ni viedu kom, neč kar v dan je šv. Tko je proša v an klan'c. Pad klanom je tekla na voda n' rex tisto vodi je biv lesen most. Kavno na most je proš' pa je zavonk' * majn ka to le: n' jih je narad', de me jmo reiejo, kar bo bil pameten, de vsakrat kar bo poldan zvonil more 3 korake nazaj stopit.

padin. Litro se je zmilo, de more tri korake na, zaj stopit, n' te zadajega k je stop' se je podroš pred njim most. Boga je zahval' n' se je na, zaj vone vone n' je sed na t' d' in klan'c me tla. - Lekar pride na liepa kobilca z nim liepim sedlam n' ga je proš' ala de kom gre. On je riek, de po vriet. Tui jest' grem stalo n' tko sed' god na me. Blaj' zca je biv vesev, k je imed tko liepo kobileo, k je anala govorit. L' tko ga je nesla naprej. Kar prideta tje se delci zaglieda Blaj' zca no liepo hrusko, no perce. Lidej proš' kobileo, de nej se vstav', de gre po tuo zlato perce. Kobilca pa reie n' ga proš', de ni trieba it. De tui, te zlato perce ga popelje v nesreio. Pa vse, lih je proš' kobileo, de nje se vstav'. Kar je vidla kobilca, de ni drojaj ga je pestila. Pa mo je rekla n' zazngala, de ne smie obednemu pokazat ga. N' jest' tui obljubio, de ga ne bo obednemu pokazav'. Lidej so šli naprej. Vsako njekaj ga je vzev n' pogliedav' k' ko lepo je. Čas čas je pa zagledu na zlato jabiče. Nazaj je začel prosit kobileo, de gre po tiste jabiče. Pa kobilca ga ni pestila n' mo je rekla, de ga bo zlato jabiče popeljajo v nesreio. On jo je le faros, tko de ga je pestila. A zazngala mo je trdi, de ni trieba pokazat ga. Lidej so šli naprej, Blaj' zca pa je z no roko segno v mavho po jabiče z te drugo pa v arzet po perce n' je ogledavav' an kart admo, an kart adno. De so šli na, prej. Spet vid liep' zlat' križe n' nazaj proš' kobileo, de gre panj pa kobilca je se bla nevoljna pa Blaj' zca je ni genjav

prosit. No bier vselih panj pa glej, de te
ne bo vse trojno prepeljalo v nesrečo. Le
so sli na prej. Kde se je bier z zlat'ga
perca an jabčca naveličav, gledav je samo
križec. O kakuo se mo je zdev liep! Kde je
mislo, de je rajd' nebesa. V mrak prideta do
ednega miesta. Kde prav kobilca: Mene
pelji tle pod to grivco pogrni me ad strani
z listjem in kadar je to rekla je ratala
majhna, tko, de jo je lobni v tisto jamo not
skria. Potle mu je vkarala v miesto in de
nej v dabi kajšno službo. Pa moro vsadati,
vsako jutro in vsak večer h mene pridi, in
kadar boš mu zas. Prej ko je sin ga je se pod
učila de ne smie tkoj pet, de ho pjen.
an de nje se varje v dabi grdobe, ko ona
savrar tajšne reči. In mo je se rekla, de
ie se na ho narval ga ho zapestila za sko.
On je obljub' in je sev v miesto. Prvo si
poidce večerjo in je sin spat. Drug dan je
vstavl zga zgnoda in je sin iskat službe.
Tu je v prvo hišo in je pros' deb' ga vrel
za hlapca, al' za pastirje al' karo' bod'. Pa
so ga odgnal an so mo rekli, de na potre,
bujejo tajšnje ga potasa' de se upajo boljich
hlapcov v dabit. Tu je v drugo an v trečo
hišo, pa vserod so ga odgnal. Kar je vidu
de ne more v dabit obedne službe, de ga vsero
rad odganjajo je sin h kobile in je začel por
povedovat, da na more obedne službe v dabit
de ga vserod odganjajo in de mu pravo le
potus. Kobilca pomaje z glavó in reči: Tko
bon pa rist pomagala in ga začne pravit,
de je bier pravna koni miesta v kajšnem

liepom grad. On je rek, de ne. Potle mo reče in mo
vkarše, de nje gre tje an de nje vprase al' ga
vzamejo v kajšno službo in ker nieso imiel
pastirja so ga vrel. Tato, ka je pridem so
ga vsi radi imiel, in kmal' ga je gospodar
postav za hlapca, se Ne dolgo potem aa
te višega hlapca in potle za klučnjara ad
viele hiše in kadar je sin gospodar kom,
je bier on na mjesto njega. Tato, ka je pri
den je bier skož por debave delavcih, in je
gledov, sta da so vsi dielobli. Te liene hlap
ci so ga začel svorakit in so se amislili,
kaž začem izranj in so ga tožil por gospo
darji. Sporega ni gospodar te tozbe, neč ab
rajtu in ga je imi se vbelj rad. Te gospodar
ni bu ozanjn je pa svab ad ednega bogatega
grofa hier, pa le s spisajnem. Le v pisnik
sta se ljubila, in zdej mo je vkarala, de nje
se mala, in nje ji pošlje njega podoba. Podoba
ji je se dopadla dobro dopadla. Kde je tiela
ad vredit, se je ki svian an pa, a jo tudi
v resnici ljubi. Mo je odpisala nazaj, de ona
ga vzame, in ji da nar levi perca, k se
more v dabit na aviet. Tko vkarše svojin
služabnikam naj nje grede iskat mo tako
perca. In eer in Dun nje pridjo nazaj ponie
dat ie so je najdi ali ne. Kar dan pordejo
vsi služabniki nazaj, samu eden te lrenh
je majhlu. Ka njaki časa pride tudi on pa
ves zaspan. On ni bu sin iskat in pa je se le
zdej vstav, zatuo, ka se je bier se zveer
amislilo, kakuo de narvi. Kde ga pravo te

grof a je zvednu za perce, a je spav kje
 t'ko zaspan, de se po koncu ~~na~~ more stat ne. ~~Pa~~
 sem se včeraj zvednu za zlato perce je rek'.
 No ije pa ga vpravaa grof. Nas ključar ga
 ima Blajže in ga je včeraj pokazal. Pa on
 se je zlagav, neč mi viedu; zato, ka je biv
 jeren nanj, pa je t'ko rek', k' ga je preganjov h
 diel'. Prec vkaže Blajžca poklicat. T'aj
 pride Blajže in prasa gospodarja, de ki
 je. Bli mas tiste zlato perce, k' o ga ~~ve~~ včeraj
 kazu temu ključar. Se govorit, ni mogu
 od strahu ne in komaj je t'kaj je'la, de
 niema neč in de ni kazo obednemu obednega
 zlatoga perca perca. In gospodar reče se
 ga v 12 urah ne poneso si 24 urah
 motov. T'dej se je začel j'kat' in ni vie
 du keb' stor'. Gre h kobile in ji povie
 vse, kakno se mo gadi. Vio- at' sem
 pravila de pust perca perca? De te
 perca t' poneso nestrečo. In pa kadar
 ga pobrav, sem riekla ni treba
 obednemu pokazat ga. Pa ga nisesem
 obednemu pokazov, le t'iot lien hlapci
 me je zatoz pr gospodarji, k' me na more
 vidt', k' sem ga preganjov h diel'. T'dej
 je začel kobilec prosit', de nje mo po-
 vie, keb' nared'. A zdej reče: Neč ko
 daj mo ga, pa g'lied, de se jakto ne
 pokazos. Zalosten je in nazaj, zatus, ka
 je moga dat od sebe t'ko lepo perce.

Se tri ure je majnkalo do pata, k' je pones'
 perce gospodarj. Gospodar je biv veser
 veser, vrame tiste lepo perce, ga dne v
 pismo an ga ~~ve~~ pošlje ljubi'. Ker ga
 vdobu, ga pošlje nazaj an mo piše t' kole.
 To perce je ries lepo in te lepo zahoval
 rajn, pa ni se dost to perce moreč se
 no zlato jabice vdobit, de bo t'ko lepo
 ko je to perce. Veser je biv, de ga je pok-
 valila za tiste t' lepo perce, pa ga je
 začelo skobiet, de ije dobi zlato jabice.
 T'itro drug^{dan} pošlje hlapce na vse strani.
 Vsi rotanejo zguoda an gredd is kat'. Te
 lienemo hlapcu pa se ni dalo vstat' an
 je lepo miras spav, zatus, ka se je biv
 se preden ta veser zmislo kakno perce
 drug dan kadar ga poklicie gospodar
 k' sebe. Vsi od vsih strani so proli hlapci
 in pa vsak je rek', de ni neč vdobiv. Te
 te lien hlapci majnkalo. T'dej pride notka
 ves komiv'lev. No ije s' spav pa ti, as
 ponesu zlato jabice. Hm ga nisesem
 pones pones, pa viem zanj. No povej pa
 ije. Ta perce sem poviedov se je blo, pa
 viem pa se za jabice, de ga ima nas
 Blajže. T'itro po Blajžca. Blajže pri-
 de an poprosie gospodarja, de ki je. Se
 te zlato jabice daj sem. Pa ga nisesem

niem' in perce ja sem imed' zlatega jabca,
 za pa se vidu nies'm ni kol'ne. Ce ga
 ne prnes' s' v 24 urah los' v 48 motov. Nazaj
 se je zaciel jokot' in ni viedu a l' ga dar', a
 l' in h' kobila a ki b' stor'. Pselih gre
 le h' kobila in ji povie ki se mo je prgo.
 dilo, an jo prav, de nje mo pomaga. Naaga
 s' spiet pokazo zlato jabice. Nies'm ga
 pokazo ne, me je le tist' hlape zatoz. Po-
 vej'm' kobila kakus jem naredit. To ni
 drugai, kakor jabice moro dat' gospodarji.
 Da la hitro ga nes' na majinka ve' h'
 (ur do pata) ce ga na das' s' omorjen.
 Pa nar se, det' do se križc na zagleda.
 Ctej je prnes' gospodarji jabice. Gos-
 podar je biv veser, vxame tiste jabice
 ga dene v pisimo in ga pošlje ljubc'.
 Prav lepò je te jabice pa jest' l' miela
 rada se in križc, de ga ni po zielen/
 sviet tajnega. Kadar v dabi gospodar
 pisimo ad ljubca, je spiet spiet v kazov
 hlapiem, de nje gredo iskat' zlat' križc.
 An ries drugo jutro so šli voi
 hlaps. Vsak bi biv rad najt', te zlat'
 križc pa ni obeden ne' domu prnes. Spiet
 pride te lien hlaps ves zaspan. No pa
 dan's si zvič' za zlat' križc. Ga nresem
 prnes' pa vien de ga ima ma' Blajžc.
 * pat = Gniff, morebite taljanikom?

Dobro reče gospodar le pojte ponj. Spiet
 je poš pa dan's je biv se vbelj prestrovan
 ko teh krat. An kadar ga prasa gospodar
 No ije imas' zlat' križc, se je zaciel' zgo.
 varjat', de perce an jabice se je imed' ja,
 de pa, de pa zlat'ga križca se vido ni
 ni koli. Gospodar reče: ce ni ga ne prnes
 prnes' s' prnes' s' v 48 urah los' v 24 urah
 potem motov. Oh kakus je bu žalost n
 zdej ries, de tud' za perce an za jabice
 je porajtov' pa se n' k' thaj vbelj za križc.
 Pa ki je tev, su je h' kobila an jo je prav
 de nje mo povie, de ki naredi. No set'
 sem se prej pravla, de ni trieba po-
 brat, de te popelje te križc v neoreca.
 Vids' tko set' godi, ka me tev vbragat'.
 A vied' se kot sem branila it' po perce,
 po jabice an po te križc. Križc dnu'
 ga koker nest' gospodarji. Al' vids', tko
 h' s' vdabio, tko moro dat'. Ctej se je
 zmislò Blajžc, kakus mo je branila jet'
 po perce po jabice an po križc, pa kar
 je je. Nest' je mogu se te križc gospo-
 darji. Gospodar je vzev se te zli križc,
 an ga pošlje ljubc', zraven j' piše: No vse
 tri reči sem spolnu, zdej mislim daš' de
 m' ne boš adriekala poroke, te prnes'm
 ad pis' ad pis', a t' je tudi te križc vidi.

Kadar je vabila te križc se je vstrašila
 zatus k' ni misla rada tistega grofa.
 L'lej začne misl't, ko kuo l'nardila
 zatus kab' misla rada križc, Lekar' začne
 začne pisat drugo pismo, de se tuo te
 zadnje rici nje spolni, n potle se ne
 bo branila vzet ga. De nej v gorci
 japnene na fajfo to baka skadi.
 Kadar v dabi grof tuo pismo je ratov
 zdej t' bled zdej zelen, ka je vied'
 De tega ne more stort. Teco se p pa, de
 ga ima za norca norca n de j je s take
 liepe rici poslu, pa se vselik je ni omeliw
 sra. A se zdej jo ni pozab', začew je misl't
 kakuo deb' mogu v gorci japnenc' na
 fajfo tobaka skadit. Zdej pa pride te
 len klape n rici: Gospud grof nise
 trieba bat. se niem, pa do v gorci japnenc'
 na fajfo tobaka skadi. De tri rici s'
 poviedat te pros'm povej mi se te ratote.
 Naš blajžc se upa skadit. A v kažno
 can čas nje pride h mene. L'lej gre te klape
 h blajžci an mo rici, de nje gre t' grofi.
 Kadar je pros' g grofi mo teu lekar' ta:
 at se upas rici na fajfo tobaka v gorci
 japnenc' skadit. Pes se je prestraš, de se
 govorit ni mogu ne, n razaj ga vpraša
 te grof, pa ubelj poljudno an mo je
 obečad veliko plavilo. Naš zadnje mo
 se rici, de mora v 24 urah skadit. L'lej

klape an dielovce kup an jem zapovic, de
 morjo na japneno naredit v 12 urah in v 24
 urah de bo nar ubelj goriela. Tudi t dan's je
 su blajžc h kobili pa je komaj lies, an
 pa vso pot se je jokao, skoz k je hod'. Ko,
 bilca ga pros'a: ki t' je pa dan dan's
 blajžc ki s' t'ko zalosten. O guba moja
 kobilia se poviedat se t' ne upam, ^{ta je}
^{ta jina} nevieca me je zardila. Pa t' sem se pravla
 De se t' bo t'ko godilo zatus, k me nis vbo,
 gav. No pa le povej, ki t' je. O moja! ti
 te pros'm pomagaj mi. Tista luba
 ad našega grofa je opiet pisala, de ga
 gr dogdi ne vzame zuna, se skadi na fajfo
 tobaka v gorci japnenc'. N tist naš
 klape me je p' grofi zatož', de se upam
 jest na fajfo tobaka v gorci japnenc' ska-
 dit. etn grof m' je zapovied' ^{mo}, de morem
 v 24 urah skadit, se ne bom motn. Moje
 ti kobilea ki m' je za stort. Povej mi
 se vied', de se me ti ne riciš bom v 24 urah
 motu. No nje bo, se si t' kaj toden, de nar,
 diš kar vkarer se lobno lobno riciš.
 O nei ko povej'm pa nar dim kar vkarer. No
 jutre zquoda bica na kaja gorò, an glej
 de boš gore prej ko solnce sine, t' krij se
 za tisto veliko skalo, kje prot solne obrnje
 na. Pred skalo je na juma, pa dobro glej
 na nje zakaj kar kar solne sine, pride na
 kaja ven s trej'm glavam glavam, an se

bo na salni' griela. Na to imoča te meč, an
 Dobro glej, de prvo k' uduša je v ržeš vse
 tri glavě proč. Potem vzem' kozo dol, ^{raz}
 nar njo, mесо pa v rže v jama an pa se meč
 za njim, aatuo k' bo stopen. Potle pa hudi
 an zavri se notr v tisto kozo, vzem fajfo
 an lieč v japnenco in reči se na boj, reči
 se t'na zgodvi. Drugo jutro zgodva je su
 na kadijo gorò. Ta riez ko mo je pravla
 t'ko se je zgodilo. Kadar je solnce sinlo je
 prošla velika koca s trejm glavni ali pa gla
 vam obe ~~stj~~ obliki ralijs) na solnce griet. Luj vna
 me Blajžc meč se vstop' an korak bliše, an
 vdar t'ko na mso po vsih trejh glaslih de
 ad leté an strelaj delci. Več ko zan sekun
 sikne ndeča kri t'ko de oblije vsega. Potle
 sliče kozo, se zavije v njo in gre v japnenco
 tobak kadit. Vse ga je gledlo an se je čudilo
 ka je okoli in okoli njega plemen svigov, pa
 se ga ni pojed' reči. Kadar je skadiv je pri
 srecen ven prav neč se mo ni blo zgodilo. Vse
 ga je je pohvalilo an grof ga je povab' na
 kosilo, pa Blajžc se je zgodvarju, de ima
 zuna mies ta na spravilo, pa grof ga je le
 sil, t'ko, de'mogin za t'odro obljubit. de pri,
 de k večerji. Luj se je su h kobile zahvalit
 k ga je navadla, de se riez. Grof je hitro
 pisav ljube pa tud ona mo je odpisala,
 t'ko t'ko de se jo če imiet more on na
 fajfo tobaka v goréi japnene skadit. ^{ave}
 reči, ser kadar je proš, mo je naprav veliko
 večerjo in ga je prav, de kakro je

nared naredov, de je proš zed z japnence.
 Morete osim nar vbelj dabek debelih pras,,
 cu zaklat' an notr v opek zaviti se. Grof
 je bu vesov. Drugo jutro, kar je vstav je oka,
 zed osim te nar vbelj debek debelih prasced
 zaklat, se je zavil v nje an je su v japnenco
 tobak kadit. Luj vna se je zavieo zavriet
 in tajit in strašno je zavieo rjoviet. Vse
 se je okoli in okoli prestrašlo in so glet
 gliedli notr kakro se je ^{tan cas} zaviju, an hmal'
 ni blu neč. Kadar je zaviedla tuo, pošala
 je Blajžci an liep dar. In se je lepo zah,
 val' an gre naraj h kobile. No reči kobil'
 ra se 12 liet sem to v ti jame' an tud' ti
 se sluzo 12 liet. Luj za placilo k sem
 te thaj navadla, to vž'm meč an vzei
 glavò proč. In ne kobilea, tega pa
 na stor'm zavieo svet ne. T'kaj sme
 navadla, navadla an zdej ses, deb't glda,
 vo adsek', sa vied', de jest na mor'm bit
 brez tebe. Kamor podes ti podem tud
 jest ra tabo. Kobilea pa je rekla: Koko
 reš stor' odsieč ti mene glavò, al' jest
 tebe. Pa Blajžc se je le branu an
 joč je vzed meč v roke in je adsek
 kobile glavò. Luj je zletu z nje an
 liep t' biel golob. Lrej na sem jest
 duša an srecen si ti, k' sme riez. Luj
 šest in devedeset liet sem sem se vivala
 tom, ijer sme najd pa pod' damu,

88
poiztrojnem se bo toja sestra nožila.
Le hit, de prides se ti na zénitbo parki
mé riev pad te pad lipa za plávilu pa
k s'me riev pad tje pad lipa, k je po
gorajnem kraj hiše in po dolajnem kraj
lipa kopi, nožka najdes an orebrn
lons puh'n duarja. *Obtej pa prej ko*
gries te se to paduim? de kadar podes
kom ad dama hod vsakrat po te veliki
riest in po te bogatih hišah se vstaslej.
Obtej pa pad z bogom. Kadar je pro
domu, se je ~~sed~~ sestra nožila an
obeden ga ni poznu. *N' tko, kar je*
poviedu, si ki u an do do je so ga
bli vesel, in so jeli in jili, in potem je
in an je skopu tiste deav, an so
bli bogat, in jim ⁿⁱ reč formankalo. *in*
de Roinjia

IX. Tare tovška.

Kdo bo tebe gubea troštal
če te jest zapustil bom?
Troštale me bodo tiče
ki po laftu letajo.
Eno puško bom napravil
vse te tiče postreljal bom.

Kdo bo tebe gubea troštal
če te jest zapustil bom?
Troštale me bodo ribe

Ki po morji plavajo.
Eno mrežo bom napravil
vse te ribe polovil bom.

Kdo bo tebe gubea troštal
če te jest zapustil bom?
Troštale me bodo rožce
ki po polji cvetejo.
Eno kosco bom napravil
vse te rožce pokesil bom.

Kdo bo tebe gubea troštal
če te jest zapustil bom
Troštali me bodo fantje
ki po (ki po vesi) pojejo.
En'ga soldata bom napravil
vse te fante palovil bom.

Kdo bo tebe gubea troštal
če te jest zapustil bom
Troštala me hasta Jesus in Marija
Moja zvesta kompanija
X. Ednaka. Špavka.

Šicki pajó
Rožce cveto
Moj'ga veselja pa več ga ne bi.
Kje je to bilo
kam je preslo
V belo Ljubljano je rajčalo Špavka.